

НОВА СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО

ИНИЦИЈАТИВА ЗА СПАС СРБИЈЕ

Захтевамо

1. да се о најважнијим државним питањима од значаја за све грађане одлучује непосредно демократски, а не унутар уских интересних и олигархијских група;
2. што хитније расписивање референдума о приступању ЕУ и НАТО (са забраном поновног расписивања у року од 10 година) уз обавезу свих државних институција да се стриктно придржавају и раде на примени тих одлука какве год оне биле;
3. уношење у кривични закон казних одредби против пропагирања сецесионизма, распарчавања, издаје или окупације земље, као и о вређању достојанства земље и националне части;
4. одузимање националне фреквенције емитерима и новчано кажњавање медија за горе наведене врсте преступа;
5. увођење обавезног годишњег тестирања на дрогу за ministre, посланике и одборнике, као и за све јавне службенике (укључујући и просветне и здравствене раднике);
6. обавеза НВО, медија и других организација, регистрованих у Србији, да свако финансирање из иностранства посебно назначе на сајту, у емисијама или у штампаном издању, са навођењем износа и називом финансијера;
7. стриктни реципроцитет у економским и политичким односима са земљама у окружењу у којима постоји неравноправан и непријатељски третман српске робе и капитала, као што је случај у Хрватској и Словенији;
8. смањење броја посланика и поделу Србије на 150 изборних јединица, у којима се бира посланик са именом и презименом, као представник грађана, а не странака; примену истог принципа и на одборнике у скупштинама општина; могућност смене посланика и пре истека мандата;

9. укидање обавезних, бесмислених и понижавајућих „женских квота“ у свим телима и институцијама, или, пак, увођење сличних обавезних квота и за друге категорије;
10. поништавање неуставних и „државоликих“ (грб, застава, „главни град“) одредби Статута АП Војводине и доношење новог документа који не би садржавао елементе нестабилности, дуплирања надлежности и увећања бирократије;
11. „дебегоградизација“ власти која не би ишла на уштрб државног јединства; измештање појединих институција и министарстава у регионалне центре ван Београда;
12. хитно оснивање Српске развојне банке, о чему се годинама говори, али што се непрестано опструира од стране страног банкарског лобија који на тај начин исисава ионако недостајућа средства из српске државе и привреде;
13. апсолутни нагласак на производни сектор, а посебно на пољопривреду и прехранбену индустрију као годинама запостављену, а највећу развојну шансу; већу оријентацију на исток, нарочито на за нас отворено и компатибилно тржиште бившег СССР и земаља Средњег и Блиског истока;
14. увођење „кризног“ пореза на профите страних банака и осигуравајућих друштава;
15. обавеза послодавца да раднику којег отпушта као технолошки вишак исплати отпремнину у висини двогодишње радникове плате;
16. фиксно везивање пензија за раст плата у државној управи и обрнуто;
17. обавезна стерилизација за силоватеље у поврату; отварање дебате о поновном увођењу смртне казне за најтеже и посебно окупне злочине;
18. забрана хомосексуалне пропаганде и промоције међу малолетним лицима;
19. обавезно коришћење ћирилице као уставом прописаног писма у свим облицима јавне комуникације (осим за националне мањине);
20. обавезна основна војна обука у трајању од три до шест месеци.